

PAPER DETAILS

TITLE: Perineal Herniali Bir Köpekte Total Prostatektomi Olgusu

AUTHORS: Medine Irem BASER,Yusuf SEN,Sevket ÖZVEREL,Erfaneh PIRPANAHI,Ozan AHLAT,Fati QOTI,Ali BUMIN,Osman KUTSAL

PAGES: 159-165

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1302569>

Total Prostatectomy in a Dog with Perineal Hernia

M. İrem BAŞER¹, Yusuf ŞEN¹, Sevket ÖZVEREL^{1*}, Erfaneh PİR PANAHİ¹, Ozan AHLAT¹,
Fati QOTİ¹, Ali BUMİN¹, Osman KUTSAL²

¹Ankara University, Veterinary Faculty, Surgey Department, 06110, Ankara, Turkey

²Ankara University, Veterinary Faculty, Pathology Department, 06110, Ankara, Turkey,

ABSTRACT

When perineal muscles separates, one or many organs of the pelvic and abdominal cavity displaces beneath skin and form swelling in different sizes, stiffnesses and forms. This is called perineal hernia. 10 years old, unneutered male Rottweiller dog operated because of swelling in the perineal area. In the operation, 9-10 cm structure of vasculated mass had been detected. Structure diagnosed as a prostate gland. Suspicion of malign enlargement leaded to total prostatectomy and after anastomosis of cranial and caudal side of urethra. Area closed (sutured) in appropriate techniques. Patient became healthy without complication postoperatively. Histopathologic examination reveals subacute prostatitis with papillary hyperplasia of prostate and adenocarcinomatous lesions.

Keywords: Prostatectomy, Perineal Hernia, Dog.

Perineal Herniali Bir Köpekte Total Prostatektomi Olgusu

ÖZ

Perineal kaslarının ayrılması sonucunda pelvik ve abdominal boşluk organlarının bir veya birkaçının perineal bölgede deri altına yer değiştirmesi sonucu bu bölgede değişik büyülükte, kıvamda ve şekilde şişkinlik oluşturmaya perineal fitik denir. 10 yaşında, Rottweiller ırkı ve kısırlaştırılmamış erkek bir köpek, perineal bölgede gelişen şişkinlikten dolayı operasyona alındı. Operasyonda 9-10 cm boyutunda ve üzeri damarlı kitlesel bir yapı ile karşılaşıldı. İncelemede yapının prostat olduğu anlaşıldı. Kötü huylu bir büyümeye olabileceği şüphesi üzerine total prostatektomi ve sonrasında uretranın kranial ve kaudal uçlarının anastomozu yapıldı. Bölge daha sonra teknigue uygun olarak kapatıldı. Hastanın postoperatif olarak komplikationsuz iyileştiği görüldü. Histopatolojik inceleme sonucunda; papiller kistik prostat hiperplazisi ve adenokarsinomatöz odaklara sahip subakut prostatitis tanısı konuldu.

Anahtar Kelimeler: Perineal Hernia, Prostatektomi, Köpek.

To cite this article: Başer M.İ. Şen Y. Özverel S. Pirpanahi E. Ahlat O. Qoti F. Bumin A. Kutsal O. Total Prostatectomy in a Dog with Perineal Hernia. Kocatepe Vet J. (2021) 14(1):159-165

Submission: 22.09.2020 Accepted: 15.12.2020 Published Online: 26.02.2020

ORCID ID; MİB: 0000-0002-3784-9820, YŞ: 0000-0002-8137-3858, ŞÖ: 0000-0002-5997-1608, EP: 0000-0003-0427-6517,
OA: 0000-0002-2580-8140, FQ: 0000-0001-5751-0675, AB: 0000-0001-8468-1330, OK: 0000-0003-3599-6867

*Corresponding author e-mail: sevket.ozverel@hotmail.com

GİRİŞ

Perineal bölgeyi oluşturan kasların değişik nedenlerden dolayı ayrılmaları sonucu pelvik ve abdominal boşlukta bulunan organların bir veya birkaçının perineal bölgede deri altına toplanarak farklı büyülüklük, şekil ve kıvamda şişkinlik oluşturmasına perineal fitik denir. Fitik kesesi içerisinde pelvik veya retroperitoneal yağ dokusu, seroz sıvı, deviye olmuş ya da dilate rektum, rektal divertikulum, prostat, idrar kesesi veya ince bağırsaklar bulunabilir (Head ve Francis 2002, Bennett 2018).

Perineal kas diyaframının zayıflaması ve intrapelvik bağ dokusu yapılarının esnemesi sonucunda bozulan anatomik yapı kaudal abdominal organların (idrar kesesi, prostat) herniasyonuna, rektumun deviasyonuna ve divertiküle yol açar (Bellenger ve Canfield 2003). Perineal hernia çoğunlukla yaşlı kısırlaştırılmamış erkek köpeklerde görülür. Hormonal etkiler, perineal kas sisteminin üzerinde zayıflatıcı etkiye sahiptir. Neden olan diğer faktörler arasında rektal hastalık, prostatomegali ve perineal diyaframın anatomik bozukluğu yer almaktadır. Perineal herniasyon hemen hemen sadece yaşlı erkek köpeklerde gelişir, bu durum erkek ve dişi köpekler arasındaki olası anatomik ve hormonal etki farkını gösterir (Head ve Francis 2002).

Perineal bölgedeki şişlik unilateral ya da bilateral olabilir. Bu bölgedeki anal bezlerin hastalıkları ya da tümörleri ile karşılaştırılabilir. Hastalıkın kesin tanısı ve bölgenin diğer hastalıklarından ayırcı tanısı için klinik, radyografik ve ultrasonografik muayene yapılmalıdır. Tanı konulduktan sonra sağaltımı cerrahi olarak yapılmalıdır (Head ve Francis 2002, Fossum 2013).

Bu olguda, perineal hernialı bir köpekte ilk kez prostatın fitiklaşması ile karşılaştık. Bunun sağaltımı ve sonuçlarını meslektaşlarımıza ile paylaşmayı amaçladık.

Olgu Tanımı

İncelediğimiz olgu 10 yaşında, Rottweiller ırkı, kısırlaştırılmamış bir erkek köpektir. Olgu Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Kliniği'ne, Ankara dışında özel bir klinikten acil olarak sevk edilmiş olarak geldi. Hasta sahibinden alınan anamnezde, iki hafta öncesinde perineal bölgede yavaş yavaş büyüyen bir şişkinlikten dolayı köpeğini özel bir klinike götürdüğü ve muayenede Veteriner Hekim tarafından soğuk apse tanısı konulduğu bilgileri alındı. Hasta sahibi anamnezinde sağaltım amacıyla lokal olarak pomad iyot iyodür başlangıç ve iki hafta kullandıkten sonra tekrar gelmeleri söylendiğini bildirdi.

İki hafta pomad kullanımı sonunda hastanın kliniğe tekrar götürüldüğü ve bu bölgeye Veteriner Hekim tarafından punksiyon yapıldığı ancak punksiyon iğnesinden içerik gelmemesi sonucu hastanın Ksilazin hidroklorür (2 mg/kg, BASİLAZİN %2- Ksilazin hidroklorür 23,32 mg, Bavet, Türkiye) ve Ketamin

hidroklorür (10 mg/kg, Ketasol %10- Ketamin hidroklorür 100 mg, Benzetonyum klorür 0,1 mg, İnterhas, Türkiye) ile anestezije alınıp bölgeye cerrahi girişimde bulunulduğu bilgisi alındı.

Cerrahi girişim sonrasında bölgede oldukça çok kan damarına sahip solid bir kitlenin Veteriner Hekim tarafından görüлerek kitleye herhangi bir girişimde bulunamayacağını söylemesi sonucu var olan kanamaların elektrokoter ile durdurulmaya çalışıldığı ve deriye basit ayrı dikiş atılarak acilen kliniğimize yönlendirildiği öğrenildi.

İnspeksiyonda, perineal bölgede anüsün sağ üst tarafına dikiş atıldığı ve bu bölgede sızıntı tarzında kanama olduğu tespit edildi. Palpasyonda şişliğin belirgin ve sert olmasından dolayı köpeğin acilen operasyona alınmasına karar verildi.

Perianal bölge geniş bir şekilde tıraş edildikten sonra antisepsi işlemleri yapıldı. Rutin cerrahi hazırlıktan sonra anestezi induksiyonu için 6 mg/kg Propofol (Propofol® %1 Fresenius İlaç San. İtalya) bolus şeklinde intravenöz olarak uygulandıktan sonra operasyon süresince %3-3,5 konsantrasyonunda Isofluran (Isoflurane USP® Adeka İlaç San., Hollanda) %100 oksijen ile birlikte verilerek idame anestezisi sağlandı.

Hasta operasyon masasına sternal pozisyonda yatırıldı ve pelvis bölgesi operasyon kolaylığı için yukarıya kaldırıldı. Hastaya perioperatif analjezi amacıyla (morphin 0,01 mg/kg sc Morphine® Osel İlaç San. İstanbul) ve antibiyoterapi amacıyla (sefalonsporin 20 mg/kg iv (Cefozin® Bilim İlaç San. İstanbul) ilaçlar uygulandı.

Operasyona bölgede bulunan ve daha önceki klinikte Veteriner Hekim tarafından atılan dikişler alınarak başlandı. Bölgede bulunan dikişler uzaklaştırıldıktan sonra perineal bölgedeki kasların normal anatomik yapısının kaybolduğu ve bölgede yaklaşıklık tenis topu büyülüğünde 9-10 cm boyutunda vaskülezisyonu fazla, multi-lobüler kitlesel bir yapı olduğu görüldü (Şekil 1). Yapılan palpasyon ve inspeksiyon ile kitle incelendiğinde bu yapının prostat olduğu anlaşıldı.

Köpeğin yaşı da göz önüne alındığında kötü huylu bir büyümeye olabileceği düşüncesi ile Total Prostatektomi operasyonu yapılmasına karar verildi. Bunun üzerine idrar kesesine idrar yolu kateteri yerleştirildi. Kateterinin kılavuzluğunda prostatın kranial ve kaudalinde bulunan uretra penslerle tutulduktan sonra prostat total olarak bölgeden uzaklaştırıldı.

Prostatın tamamen uzaklaştırılmışından sonra uretranın kranial ve kaudal uçlarının uç uca anastomozu, 4/0 PDS ile basit ayrı dikişler atılarak yapıldı (Şekil 2). İdrar kesesi üzerinde iatrojenik olarak oluşturulan 1-2 cm'lik ensizyon 4/0 PDS ile Schmieden ve Lembert dikişleri ile kapatıldı.

Daha sonra prostat ile beraber fitiklaşmış olan idrar kesesi normal anatomik yerine yerleştirildi (Şekil 3). Bölgeyi oluşturan perineal kasların rekonstrüksiyonu, anatomik konumları korunarak 0 prolen dikiş materyali ile basit ayrı ve sürekli dikişlerle sağlandı.

Derialtı bağ doku ve deri tekniğine uygun olarak kapatıldı. Uygulanan sonda üretrada bırakıldı ve Chinese Finger Trap dikişleri ile prepisyuma sabitlendi.

Perianal bölge fitiklerinin nedenleri arasında sayıldığı için hastaya anestezi altındayken kastrasyon operasyonu da yapıldı. Hasta anesteziden uyandıktan sonra yakalı takılarak hasta sahibine teslim edildi.

Postoperatif antibiyoterapi için amoksisinin klavulanik asit (20 mg/kg, oral) yedi gün için reçete edildi. Bölgedeki kasların ve dikişlerin zorlanmaması için hastanın ikinmasını engellemek amacıyla, hastanın en az 10 gün süreyle yumuşak gıdalarla beslenmesi önerildi.

Hastanın 3. 5. ve 15. gün kontrollerinde herhangi bir postoperatif komplikasyon geliştirmediği, ürinasyon ya da defekasyonda sıkıntı yaşamadığı ve operasyon bölgesinin de herhangi bir komplikasyon şekillenmeden iyileştiği tespit edildi. Hastanın akciğer radyografisi alınarak ve abdominal ultrasonografisi yapılarak metastaz açısından değerlendirme yapıldı. İdrar kesesine yerleştirilmiş olan kateter 5. günde çıkarıldı.

Prostatin patolojik incelemesi için alınmış olan prostat %10'luk formalinde 24 saat süre ile tespit edildikten sonra doku takip cihazında (Leica TP1020) dereceli alkollerden ve ksilolden geçirilerek parafine bloklandı (Thermo Shandon Histocentre 3). Bloklardan alınan (Leica RM2255) 5 mm'lik kesitler Hematoksiilen ve Eozin (HE) boyası ile boyandı (Leica Autostainer XL) ve entellan ile kapatıldı (Leica CV5030). Hazırlanan preparatlardan kameralı ışık mikroskopunda (Olympus BX51-DP71) mikrofotoğraflar çekildi.

Prostatin makroskopik muayenesinde; 80 gr ağırlığında ve 6 cm çapında olup, hafif yumuşak-elastiki kıvama sahip olduğu ve kesit yüzü sarımsı-boz beyaz renkte ve multilobüler görünümde olduğu rapor edildi (Şekil 4).

Mikroskopik incelemede bezlerin lumene doğru papiller tarzda üremeler gösterdiği ve yer yer kistik görünümde oldukları dikkati çekti. Bazı mikroskop sahalarında hiperplazik bez yapılarının epitel hücre çekirdeklere hiperkromatik ve atipik görünümdeydi (Şekil 5). Ayrıca bezlerin arasında ödem, yoğunlukla nötrofil lökosit, plazma hücresi ve makrofajlardan oluşan aralarında tek tük lenfositlerin de yer aldığı yangışal hücre infiltrasyonları ile birlikte bağ doku artışı ve kanama alanları da fark edildi. Yangışal hücrelere bez lumenlerinde de rastlandı.

Alınmış olan prostatin patolojik incelemesi sonucunda papiller kistik prostat hiperplazisi ve adenokarsinomatöz odaklara sahip subakut prostatitis tanısı konuldu ve total prostatektomi operasyonu ile malign odaklarının ilerlemesi ve yayılımının önüne geçildiğine karar verildi.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Perineal hernialarda bölgenin anatomik konumundan dolayı değişik organlar fitiklaşabilir. Bilbrey ve ark.

(1990) yaptıkları çalışmada idrar kesesinin ve prostatin fitiklaşmasının perineal herniaya sahip olan köpeklerin %18'inde görüldüğünü bildirmelerine karşın, bu raporda belirtilen köpek bizim kliniğimizde karşılaşılan ve kayıtlarda bulunan prostatin perineal herniadan fitiklaştığı ilk olgudur. Çalışmalarda idrar kesesi fitiklaşması olan hayvanlarda sıkılıkla perineal hernia ile görülen kabızlık ve perineal bölgedeki şişkinlige ek olarak idrar tikanlığı belirtileri görülebildiği söylülmektedir ancak bizim olgumuzda operasyon öncesi perineal bölgede şişkinlik dışında hiçbir klinik belirti bulunmamaktaydı. Perineal hernia operasyonlarından sonra idrar kesesi ve prostatin tekrar fitiklaşmasının önlenmesi adına duktus deferenslerin fiksasyonu ya da idrar kesesinin abdominal duvara sabitlenmesi gibi birçok yöntem uygulanabilmektedir (Bilbrey ve ark. 1990). Bizim olgumuzda kastrasyon yapılmış olması, prostatin total rezeksyonu ve uretranın kısalmış olması sebebiyle herhangi bir organın fiksasyonuna ihtiyaç duyulmamış ve nüks görülmemiştir.

Prostat neoplazisi köpeklerde nadir olarak görülür ve en sık görülen histolojik tümör tipi adenokarsinomdur. Daha az yaygın olan epitelyal menşeli tipler arasında skuamöz hücreli karsinom, değişken hücreli karsinom ve farklılaşmamış karsinom bulunmaktadır. Leiomyom, leiomyosarkom ve hemangiiosarkom gibi mezenkimal tümörler nadirdir. Köpeklerde prostatı etkileyen tümörler arasında ayrıca lenfoma da bildirilmiştir (Watanabe ve ark. 2018, Lawrence 2012). Köpeklerde prostat hastalıkları özellikle 5 yaş ve üzeri, Alman Çoban ve Rottweiller gibi büyük ırklarda görülmektedir (Fossum 2013, Bellenger ve Canfield 2003). Bu çalışmalara bakıldığından bizim olgumuzun Rottweiller ırkı ve 5 yaş üzerinde bir köpekte görülmESİ ayrıca patolojik tanının adenokarsinom olması diğer çalışmalarla uyumludur.

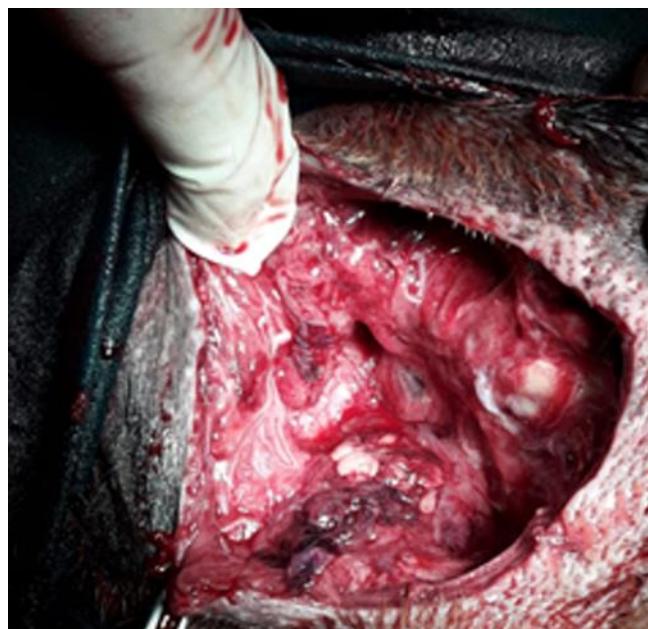
Total prostatektomi, metastaz yapmamış tümörleri olan hastalar için kullanılabilir; ancak diğer sağaltımlara yanıt vermeyen şiddetli travma veya kronik prostat hastalığı için nadiren uygulanır. Operasyon sonrası hastada üriner inkontinans sık görülür ve tanı anında prostatik tümörlerin metastaz yapmış olma oranları çok yüksek olduğunda da bu prosedür nadiren yapılır (Fossum 2013, Cornell ve ark. 2000). Bizim olgumuzda operasyona girerken prostatektomi yapma planı olmasa dahi prostatin patolojik incelemesi sonucu adenokarsinom görüldüğü için total olarak alınmasının hastanın operasyon sonrası yaşam kalım süresini uzattığı görülmektedir. Ayrıca yapılan çalışmalarda üriner inkontinans, tüm olguların %33 ile %100'ünde bildirildiği gibi total prostatektomi sonrası en sık görülen komplikasyondur (Freitag ve ark. 2007, Goldsmid ve Bellenger 1991). Ancak bizim olgumuzda operasyon sonrası inkontinansa rastlanılmamıştır bu durum Goldsmid ve Bellenger (1991) çalışması ile uyumlu görülmektedir. Goldsmid ve Bellenger (1991) prostatik hastalığı olan 11 köpekte

total prostatektomilerden sonra %33'lük bir inkontinans oranı rapor ettiklerini bildirdiler. Bu durum, diğer çalışmalarla karşılaştırıldığında daha düşük inkontinans oranının, prostat duvarına yakın dikkatli diseksiyonдан, önemli nörovasküler yapıların zarar görmesinden kaçınılmışından ve prostatın hem kranial hem de kaudal uçlarının mümkün olduğunda az eksize edilerek daha fazla prostatik idrar yolunun korunmasına özen gösterilmesinden kaynaklanmış olabilir (Goldsmid ve Bellenger 1991). Yazarlar ayrıca preoperatif inkontinans ile prostatik neoplazi ve postoperatif inkontinans arasında bir ilişki olabileceğini bildirdiler. Çalışmada postoperatif idrar inkontinansı görülen üç köpekte birinde başvuru şikayeti olarak idrar inkontinansı, diğerinde prostatik neoplazi, bir diğer köpekte ise prostatik neoplazi ve preoperatif idrar inkontinansı şikayeti olduğu rapor edildi. Çalışmada diğer köpeklerin çoğu prostatitis için total prostatektomi geçirdi (Goldsmid ve Bellenger 1991). İlginç bir şekilde, prostatik hastalığı olmayan köpeklerde total prostatektomiyi değerlendiren bir çalışmada, 10 köpeğin hiçbirinin postoperatif dönemde inkontinans yaşamadığı bildirildi ve bu durum inkontinansın cerrahi ile kombine olan alatta yatan prostatik hastalık ile ilişkili olabileceğini düşündürmektedir (Vnuk ve ark. 2008, White 2000).

Bu yüksek komplikasyon oranı nedeniyle, total prostatektomi genellikle önerilmemektedir. Ancak, prostatektomi prostatik neoplazili köpekler için daha uygun bir seçenek haline gelebilir, çünkü sağaltım daha kesindir ve erken tanı ile cerrahiye daha yatkın küçük lezyonlar yakalanabilir (Freitag 2007). Total prostatektomi, yardımcı sağaltımlar ile kombine edildiğinde, prostat karsinomlu köpeklerin önceki raporlarına göre yaşam süresini uzatır ve komplikasyon oranlarını azaltır. Bununla birlikte, olgu seçiminin postoperatif sonuçta önemli bir rol oynadığı belirtilmektedir (Bennett 2018).

Olgumuzdaki gibi acil ameliyata ihtiyaç duyulmayan olgularda, mutlaka operasyon öncesi fitik bölgesinin ultrasonografik değerlendirilmesinin yapılması operasyon planlamasını yapabilmek açısından önemlidir. Tümör görülen olgularda, tümörden biyopsi örneğinin alınması, yine preoperatif akciğer radyografilerinin alınması ve kan analizlerinin yapılması, metastaz değerlendirmesinde ve olguya yaklaşım stratejisinin belirlenmesinde büyük önem taşıdığını düşünmektedir.

Bu olgu sunumunda kliniklerimizde sıklıkla karşılaşılan perineal hernia hastası köpekler arasında kliniğimizde ilk defa prostatın fitiklaşmış olduğu bir olgu ile karşılastık. Bu olgunun sağaltımını ve sonuçlarını meslektaşlarımız ile paylaşmayı amaçladık.

Şekil 1: Bölge açıldığından karşılaşılan prostatın fitiklaştığının görüldüğü fotoğraf.
Figure 1: Image that shows herniated prostate after incision of the area.

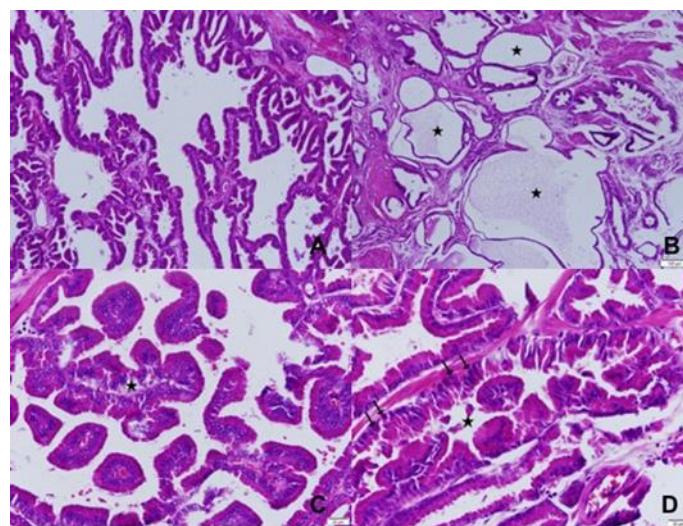
Şekil 2: Üretral anastomoz yapılmırken; üretradan geçirilen ve idrar kesesinden çıkarılan kateter görülmekte.
Figure 2: During urethral anastomosis; catheter shown that passes from urethra and exits from urinary bladder.

Şekil 3: Total prostatektomiden sonra bölgede bulunan perineal açığının görüntüsü.
Figure 3: Perineal space image after total prostatectomy.

Şekil 4: Alınan prostatın makroskopik görüntüsü.
Figure 4: Macroscopic image of extirpated prostate.

Şekil 5 A: Prostat bezinde papiller hiperplazi, HE. B. Prostat bezinde papiller hiperplazi (yıldız), HE. C. Kistik prostat bezleri (yıldızlar), HE. D. Prostat bezinde adenokarsinomatöz odak (yıldız), hiperkromatik ve atipik görünümdeki hücreler (oklar), HE.

Image 5 A: Papillary hyperplasia of prostate gland, HE. B. Papillary hyperplasia of prostate gland (star), HE. C. Cystic prostate glands (stars), HE. D. Adenocarcinomatous focal area (star), hyperchromatic and atypical cells (arrows) of prostate gland HE.

Çıkar çatışması: Yazarlar bu yazı için gerçek, potansiyel veya algılanan çıkar çatışması olmadığını beyan etmişlerdir.

Eтик izin: Bu çalışma “Hayvan Deneyleri Etik Kurullarının Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik” Madde 8 (k) gereği HADYEK iznine tabi değildir.

KAYNAKLAR

- Agnew DW, MacLachlan NJ.** Tumors of the Genital Systems, In: Tumors in Domestic Animals, Ed; Meuten DJ, 5th Ed., John Wiley & Sons, Inc., Ames, Iowa, USA. 2017; pp. 714-717.
- Bellenger CR, Canfield RB.** Perineal Hernia, In: Textbook of small animal surgery, Ed; Slatter DH, 3rd Ed., Elsevier health sciences, USA. 2003; pp. 487-497.
- Bennett TC, Matz BM, Henderson RA, Straw RC, Liptak JM, Selmic LE, Collivignarelli F, Buracco P.** Total prostatectomy as a treatment for prostatic carcinoma in 25 dogs. Vet Surg. 2018; 47(3):367-377.
- Bilbrey SA, Smeak DD, DeHoff W.** Fixation of the deferent ducts for retrodisplacement of the urinary bladder and prostate in canine perineal hernia. Vet Surg. 1990; 19(1):24-7.
- Cornell KK, Bostwick DG, Cooley DM, Hall G, Harvey HJ, Hendrick MJ, Pauli BU, Render JA, Stoica G, Sweet DC, Waters DJ.** Clinical and pathologic aspects of spontaneous canine prostate carcinoma: a retrospective analysis of 76 cases. Prostate. 2000; 45(2):173-83.
- Freitag T, Jerram RM, Walker AM, Warman CGA.** Surgical management of common canine prostatic conditions. Compend Contin Educ Vet. 2007; 29(11):656-672.
- Goldsmid SE, Bellenger CR.** Urinary incontinence after prostatectomy in dogs. Vet Surg. 1991; 20(4):253-6.
- Head LL, Francis DA.** Mineralized paraprostatic cyst as a potential contributing factor in the development of perineal hernias in a dog. J Am Vet Med Assoc. 2002; 221(4):533-535.
- Johnston SD, Kamolpatana K, Root-Kustritz MV, Johnston GR.** Prostatic disorders in the dog. Anim Reprod Sci. 2000; 60-61:405-15.
- Lawrence JA, Saba CF.** Tumors of the male reproductive system, In: Withrow and MacEwen's Small Animal Clinical Oncology, Ed; Withrow SJ, Vail DM, Page RL, 5th Ed., Elsevier Inc., USA. 2012; pp. 557-571.
- Polisca A, Troisi A, Fontaine E, Menchetti L, Fontbonne A.** A retrospective study of canine prostatic diseases from 2002 to 2009 at the Alfort Veterinary College in France. Theriogenology. 2016; 85(5):835-840.
- Radlinsky MG.** Chapter 20: Surgery of the Digestive System, In: Small Animal SURGERY, Ed; Fossum TW, Dewey CW, Horn CV, Johnson AL, MacPhail CM, Radlinsky MG, Schuls KS, Willard MD, 4th Ed., Elsevier Mosby, Missouri, USA. 2013; pp. 568-573.
- Smith J.** Canine prostatic disease: a review of anatomy, pathology, diagnosis and treatment. Theriogenology. 2008; 70:375-83.
- Vnuk D, Lipar M, Matičić D, Smolec O, Pećin M, Brkić A.** Comparison of standard perineal herniorrhaphy and transposition of the internal obturator muscle for perineal hernia repair in the dog. Veterinarski arhiv. 2008; 78(3):197-207.
- Watanabe K, Iwasaki R, Kondo S, Ohuchi T, Shibata S, Sakai H, Yamazoe K.** A case of prostate B-cell lymphoma recognized in the contents of an irreducible perineal hernia in a dog. J Vet Med Sci. 2018; 80(5):784-789.
- White, RA.** Prostatic surgery in the dog. Clin Tech Small Anim Pract. 2000; 15(1):46-51.